

siue cum ea placet. siue cum eius pri-
uatio displicet. Quo circa inquantum
deum nouimus. similes sumus. Sed nō
ad equalitatem similes. quia nec tantū
eum nouimus. quācum ipse est. Et quē
admodum cum per sensum corporis di-
scimus corpora. fit eorum aliqua simili-
tudo in aīo nostro. que phantasia me-
morie est. nō eīn omnino ipsa corpora
in animo sunt. cum ea cogitamus. Sed
eorum similitudines. Itaq; cū eas pro
illis approbamus. erramus. Error nāq;
est pro alio alterius approbatio. Meli-
or est tamen imaginatio corporis in ani-
mo q̄ illa species corporis. inquantum
hec in meliore natura est. id est in sub-
stantia vitali sicut animus est. ita cū de-
um nouimus. quāuis meliores efficiā-
mur q̄ eramus anteq̄ nossemus. maxime
q̄ cum eadem noticia etiā placita dig-
neq; amata verbū est. fitq; aliqua dei
similitudo illa noticia. tñ inferior est.
quia in inferiore natura est. Creatura
quippe animus. creator autem deus. Ex
quo colligit. q̄ cum se mens ip̄a nouit
atq; approbat. sic est eadez noticia ver-
bum ei. ut ei sit par omnino equale at-
q; idem deus. quia neq; inferioris essen-
cie noticia est. sicut corporis. neq; su-
perioris sicut dei. Et cum habeat noti-
cia similitudinē ad eam rē quam nouit
hoc est cuius noticia est. hec habet per-
fectam et equalem qua mens ip̄a que
nouit est nota. Ideoq; et imago et ver-
bum est. quia de illa exprimitur cū cog-
noscendo eidem coequatur et est gignē-
ti equale qd̄ gēntū ē.

Quid ergo amor nō erit imago et
non verbum? nō gēntus? Cur
enim mens noticiam suam gignit
cum se nouit. et amorem suum non
gignit cum se amat? nam p̄pterea est no-
tionis sue causa quia noscibilis ē. amo-
ris etiā sui causa est. quia est amabilis.
Cur utrunq; itaq; non genuerit. dif-
ficile est dicere. hec eīn questio etiam
de ipsa summa trinitate. omnipotentis

sumo creatore deo ad cuius imaginem
homo factus est. solet mouere homines
quos veritas dei per humanam locuti-
onem inuitat ad fidem. cur non spiritus
quoq; sanctus a patre deo gēntus vel
creditur vel intelligitur. ut filius etiā
ipse dicatur. Ad nūc in mente humana
ut cunq; inuestigare conamur. ut ex in-
feriore imagine in qua nobis familiari-
natura ipsa nostra quasi interrogata re-
spondet. exercitationem mentis aciem
ab illuminata creatura ad lumen incom-
mutabile dirigamus. Si tamen veritas
ipsa persuaserit. sicut dei verbum filiū
esse nullus christianus dubitat. ita cari-
tatem esse spiritum sanctum. Ergo ad
imaginem illam que creatura est. hoc
est ad rātionalem mentem diligentius
de hac re interrogādam cōsiderandam;
q̄ redeam? ubi temporaliter existens.
nō nullarum rerum noticia que ante nō
erat. et aliquarum rerum amor que an-
tea non amabant distinctius nobis ape-
rit. quid dicamus quia et ipsi locutioni
temporaliter dirigende. facilius est ad
explicandum res que i ordine temporū
comprehenditur. primo itaq; manifestū
sit posse fieri ut sit aliquid scibile. id ē
quod sciri possit. et tamen nesciatur.
illud autem fieri non posse ut sciatur.
quod scibile non fuerit. Unde liqui-
do tenendum est q̄ omnis res quacun-
q; cognoscimus congenerat i nobis no-
ticiam sui. Ab utroq; eīn noticia parit.
a cognoscente et cognito. Itaq; mens
cum seipsam cognoscit. sola parens est
noticie sue. et cognitum enim et cogni-
tor ipsa est. Erat autē sibi ipsa noscibi-
lis. et anteq̄ se nosset. s; noticia sui nō
erat in ea. cum seipsa non nouerat. Ad
ergo cognoscit se. parem sibi noticiam
sui gignit. quia nō minus se nouit q̄ ē.
nec alterius essentie est noticia ei. nō
solum quia ipsa nouit. sed etiam quia se
ipsam. sicut supra diximus. Quid ergo
de amore dicendum est? cur non etiam
cum se amat. ipsum quoq; amorem sui